

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Udenfor Loven

Citation: Brandes, Edvard: "Udenfor Loven", i Brandes, Edvard: *Udenfor Loven*, 1902, s. 194.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_15-shoot-idm140573646480240/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udenfor Loven

194

FADEREN
triumferende.

Hvad er saa hans Kærlighed værd? Ser du, Rose: hvem har saa Ret?

ROSE.

Du ikke, Fader! Og triumfér ikke: for netop min Angst overtyder mig om, *hvor meget* hans Kærlighed er værd for mig.

FADEREN.

Hvad siger du?

ROSE.

Jeg har tænkt alt det, du her siger — jeg frygter Fremtiden; ja mange Gange synes jeg endog, at jeg kan forudsige, kan læse i Stjærnerne, hvilken Bane der bliver min — og dog hjælper det ikke! Hvis jeg er fortabt, som du mener, saa er jeg redningsløst fortabt. Jeg kan ingen Modstand gøre.

Naar han rækker sin Haand ud, *maa* jeg følge. Hvor han forlanger, *maa* jeg

195

møde — paa hvilken Tid, paa hvilket Sted han vil. *(Biegt smilende.)* Han har skrevet Runer for mig, klingende Runer: det er hans Tale og hans Kunst — Tonerne og Genklangen fra alt hvad han har levet og været —

FADEREN.

Men Barn, Barn dog — det er jo Besættelse — du er hypnotiseret, bedøvet, viljerøvet.

ROSE

tuøgt.

Ja, Fader, tror du ikke, at just dette er —

FADEREN.

— Kærlighed? Nej, nej! Ikke den rette — jeg har dog ikke glemt —

Hør, Rose, om saadant taler man jo ikke til sine Børn. Men naar Livet staar paa Spil, gælder ingen Hensyn mere. Og jeg vil tale.

Jeg har, da jeg var ung, været forelsket — ja forelsket og hæftigt forelsket i en anden end din Moder. Du har maaske ikke tænkt det —

13*